

совѣтовалъ и́щи Царьатъ, чи много
 добрѣ ще да бѣди, ако вѣха сѣ истреби-
 ли сичкити Іудѣи, и спорадь това сред-
 ство мѣжи да влѣзатъ въ казната до
 десатъ хілады сребреницы. Царьатъ
 прѣлъ тоѣзи совѣтъ, и сичкото оно-
 ва сребро дѣто шѣло да сѣ найде оу
 оубитыти Іудѣи подарилъ го яманъ.
 Послѣ това излѣзло повелѣніе, въ еди
 кой дѣнь да избѣатъ сичкити Іудѣи.
 Мардохѣи като разбралъ това, извѣ-
 стилъ тѣсѣ часѣ на Царицата, и и рѣ-
 казалъ да сѣ помѣли на Царьатъ да по-
 милва единоплеменницыти нейны. Но
 тогѣва не бѣло позволено никома да
 влѣза при Царьатъ въ спальната мѣ,
 и на това ѡпредѣлено бѣло смѣртно на-
 казаніе. Я комѣто подадѣше Царьатъ,
 ѡ дѣто приходатъ при него, златыатъ
 си скипетръ, той сѣ ѡсвобождаввалъ ѡ
 смѣртното наказаніе. Всѣирь тогѣва не
 бѣла повѣквана при Царьатъ презъ цѣ-
 лы тридесатъ дни. Най насѣтнѣ стѣг-
 нала си сердцеѣто и дерзнала та ѡшла
 въ двѣратъ неповѣкана, като сѣ ѡвлѣ-
 кла и сѣ накѣчила сѣсѣ сичкото си Цар-
 ско оукрашеніе. Царьатъ испѣрвъ по-

с. аі.

с. гі.

гл. а.
с. а.
с. а.

гл. с.
с. а.